Μια μέρα στο Μεγάλο Μπαζάρ

Του Θ. ΓΕΡΑΝΙΟΥ
επ. καθηγητή στο Πανεπ. της Αθήνας (Τομέας Πυρηνικής και Σωματιδιακής Φυσικής)

ΤΩΡΑ που πέρασε η ημερομηνία λήξης της πιο-ρισμένης των αμερικανικών βάσεων στην Ελλάδα, θα ήθελα ν' αναφερθώ σε ορισμένα τα ενδιαφέρ-ντα για το κλείσιμο και την κατάργησή τους. Το μέγιστο αυτό εθνικό θέμα, με τους κινδύνους, τους κα-βασανίς, τις απειλές που περιλαβε, θα πρέπει να βρει υπεύθυνα τη λύση του. Γιατί, η φρουμέντο των κοφτών δεν επιδέχεται κι άλλη πι-στωση χρόνου.

Είναι αναμισθήτητο γεγο-νός, ότι οι αμερικανικές βά-σεις στην Ελλάδα δίνουν τη δυνατότητα στην αμερικανι-κή κυβέρνηση να κυβορίζει τους δε είναι σε σχέση και τους οι φίλοι μας. Αυτό, θε ζει σαν αποτέλεσμα την ελ-λόκη μας σε συρράξεις με κράτη που με κανένα τρόπο δεν θα θέλαμε να έχουμε κα-κές σχέσεις.

Οι αμερικανικές βάσεις, που είναι εγκαταστημένες κα-λειτουργούν στο ελληνικό ε-δαφος εδώ και 35 χρόνια, εξ υπηρετούν μόνο ξένες δυνά-μεις.

Τις ΗΠΑ, που τους είναι ο παράπτερος για επιθετικούς στρατηγικούς σκοπούς, που σταθερνεί σύνταξη της Μέ-σης Ανατολής και της Ανατο-λικής Ευρώπης. Και.

Η την Τουρκία, για να ενο-μρόνεται σε ειδ ωορά ελ-ληνικές στρατιωτικές κινή-σεις. Ας μπι ζχνήμε ότι στην κρισιμότερη στιγμή της κα-τρακής τραγωδίας, όταν ο-σιβέλα ο Ατάτκ, οι Τούρκοι ήσαν έρματα πληροφορημένοι για κάθε κίνηση των αλλη-νικών ενόπλων δυνάμεων και πληροφοριοδότες τους ήταν οι αμερικανικές βάσεις στην Ελλάδα και ο αμερικανικός στρατιωτικός δορυφόρος BIG BIRD, που την ημέρα εκείνη βρισκόταν πάνω από τη λαι-κοσία (20.7.1974). Μπορούν με λοιπόν να υπολογίσουμε, σε μια ανάλογη περίσταση ελληνοτουρκικής σύρραξης, πόσο χρήσιμες θα είναι οι α-μερικανικές βάσεις που φύλ-ξενούμε για την εθνική ασφά-λεια της Τουρκίας!

Ο απολογισμός από την παρουσία στη χώρα μας των αμερικανικών βάσεων, επιβε-βαιώνει τον κίνδυνο και την εξάρτηση του κοβοβζίστικου από μια σιμιονία «ομοιστι-κή», που κατάφερε γύρ μόνο να διχοτομήσει την Κύπρο, αλλά και να ανοίξει την οφρίξ της Αγκυρας για πέρα πέρα διεκδικήσεις στο Αιγαίο.

Θα πρέπει επίσης να νίνει σωμές, ότι από τη στιγμή που μια χώρα επιτρέπει σε μια άλ-λη την εγκατάσταση και τη λειτουργία στρατιωτικών βά-σεων, είναι αδύνατο να την ε-λέγξει στο αν και τι είδους πυρηνικά οπλα θα εγκαταστή-σει και επομένως θαιρείται δεδομένη η ανάπτυξη πυρηνι-κού δικτύου από τη φιλοξε-νούμενη χώρα.

ΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ που ακολουθούν έχουν στόχο να δείξουν, ανάμε-σα στ' άλλα, πως η λειτουργία ξένων βάσεων στη χώρα μας είναι ακόμα πιο επικίνδυνη λόγω της παρουσίας των πυ-ρηνικών οπλων, γιατί στην πλειοψηφία είναι βάσεις ευ-ρανοές και μπορούν να φέλο-ξένουν πυρηνικούς πυραυ-λούς.

Η ικάλεγη και επι-κράτηση της πυρηνικής ενέργειας στους στρατιωτι-κούς εξοπλισμούς διαμόρφω-σε και διαμορφοποίησε τη συμ-βατική μορφή του πολέμου. Σε παράδειγμα, ενώ οπλαστρ-τρα στόχοι μιας επίθεσης ή-σαν πολύες, λιμάνια, νάφαρες κ.λπ., σήμερα, στην πυρηνική εποχή, οι κυριότεροι στόχοι είναι οι πυρηνικές βάσεις και τα πυρηνικά όπλα που διαθέ-τει ο αντίπαλος. Και αυτό, γιατί, αν εχρησιοποίηση τα πυρηνικά όπλα του αντιπά-λου, τότε αυτός είναι ανίκανος γ' αντιμετεπίσει μια πυρη-νική επίθεση. Αυτό σημαί-νει πως με την πρώτη εγκατά-σταση πυρηνικών κεφαλών και οπλων σε μια στρατιωτι-κή βάση, αυτή αυτόματα θα μπε στο στόχαστρο των αν-ταγωνιν οπλων του αντιπά-λου και, φυσικά, μαζί της και ολόκληρη η περιοχή. Μια τέ-τοια επίθεση πυρηνικού ό-πλου δεν θα χρεν σαν αποτέλε-σμα μόνο το θάνατο χιλιάδε-ν και εκατομμυρίων ανθρώ-των, αλλά και τη νέκρωση της φύσης και τις ανεπανόρθω-θρες βλάβες της ανθίας τους από υπερβολική απορρόφηση ραδιενέργειας, ιστόν του τη-γόν επίδεσον καθώς και των ατομίων τους. Τ' αποτέλε-σματα αυτής της απορρόφη-σης τα βλέπουμε στους ανθ-γόνους του 1945 της Χιροσί-μα και του Ναγκασάκι. Θε-πρέπει να κοιτάξ ν' ανάλογη στεί πως ηταν δύο χρόνια η ραδιενέργεια από το Τσε-ρνόμπιλ - που δεν έχομε ούτε ιοστικό ούτε θερμικό κόμα, χαρακτηριστικό μας ξεχάσε-κάλυμε ολλόκληρο το βόρειο ημισφαίρο.

Υπάρχει όμως και ένας επιπλέον κίνδυνος από την παρουσία πυρηνικών ό-πλων στις στρατιωτικές βά-σεις, που προέρχεται από την ίδια τη φύλαξη χάρα. Είναι η περίπτωση εκτόξεσης, από τη βάση, πυρηνικού πυραυ-λου εναντίον ενός μακρινού στόχου, όπου κατά τη δύο-κια της πτήσης του υπέρχο-μενάλη πιθανότητα, λόνω βλάβης του συστήματος πλοήγησης ή παραπλανήσης του από κομικές συνθήκες, να πέσει στη χώρα μας, μ' ό-λβρα αποτελέσματα. Κι ούτ πολυπολυόντερα γίνονται τα συστήματα, τόσο αυξάνεται και η πιθανότητ βλάβης τους. Και είναι βέβαιο τραγι-κό γ' απελέσει από εχθρικούς πυρηνικούς πυραύλους, αλλά ίσως ανελπιστό ν' α-πεύλαυσι από «συμμαχικούς».

Ο κίνδυνος αυτός, αλλά και ο προηγούμενος, δεν υ-πάρχει πια για τους κατοι-κους της Σικελίας, της Μ. Βρετανίας, της Δ. και Α. Γερ-μανίας, της Τσεχοσλοβακίας κ.λπ., γιατί εκεί καταστρέφον-τα σταδιακά οι πυρηνικοί πύ-ραυλοι Cruise, Pershing II κοι SS 20, με τη συμφωνία της 8ης του Δεκέμβρη 1987 μετα-ξύ των Γκορμπατσόφ και Ρίγ-κεν. Και γ' αυτόν ακριβώς το λόγο η συμφωνία της δύο του Δεκέμβρη απέκτησε τόσο μεγάλη σημασία. Ο κίνδυνος όμως δεν έπαψε να υπάρχει για τη χώρας που φιλοξενούν ακόμη πυρηνικά όπλα και συ-σκά για την Ελλάδα.

Η δικτύωση, μετακο-ρά, εγκατάσταση και αντικατάσταση πυρηνικών ό-πλων ενέχει κινδύνους που μπορούν να προκληθούν από ατυχήματα, κυρίως ιδιαιτ. Φανταστείτε στη μεταφορ πυρηνικών κεφαλών μέσα α-πο δικαιοτ περιοχή τη Ξυπολ-ιτα πυρκαγιά (γεγονός όχι κα-τόπο αστυνθήτου για τη χώρα μας), με αποτέλεσμα να λιώ-σει το μεταλλικό περίβλημα και να σκορπίζεται το πλου-τώνιο, «εξαιρισμένο» όχι μόνο μια ραδιενέργεια τα τοπλέχρτιστον 24.000 χρόνια, αλλά και ένα δηλητήριο εκα-τόν γιλιάδες φορές πιο τοξικό από το υδροκυάνιο.

Είναι γνωστή σε ό-λους η αμερικανική Στρατηγική Αμυντική Πρω-τοβουλία (SDI), ή «Πόλεμος των Αστρων», του έχει κατα-δικαστεί πεγκσάμια όχι μόνο από χιλιάδες επιστήμονες μεταξύ αυτών και κάτοχοι Βραβείων Νοβέλ - αλλά και από τους ίδιους τους Αμερι-κανούς, σαν μια αστρομαστο-ποίηση, πολεμοξίδη (ένα τρις δολάρια), αλλά και ανεξόπι-στη σε αποτελεσματικότητα υλοδοξία. Η ανάπτυξη αυτής της λεγόμενης πυρηνικής αν-τρέλας στηρίζεται σε επίγειες εγκαταστάσεις σπαρμένες στην υδάτιο (τηλεπικοινω-νικές, διαβιβάσεων ανταλλα-γών και αναγνωριστικές), αλλά και σε διαστημικές (πυροβόλα σωματιδίων και ακτίνες Laser). Ετσι, μια αμερικανική βάση στην Ελλάδα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για κέντρο μεταβίβασης εντολών στο διαστημικό σύστ όπλα. Μ' αυτόν τον τρόπο η χώρα μας εμπλέκεται άμεσα και στον αμερικανικό «Πόλεμο των Α-στρων».

Θα πρέπει να σημειωθεί πως οι ανάγκες χώρας η ελ-ληνική κυβέρνηση του 1960 έχει δηλώσει πως η βάση στο Ακρωτήρι της Κρήτης δεν εί-ναι πυρακτική βάση, αλλά Κέντρο Ερευνών και Παρα-κολουθήσεως του Διαστήμα-τος.

Η εγκατάσταση και λει-τουργία υψηλού δα-βμού αυτοματοποίησης, ακρι-βείας και ταχύτητας των πυ-ρηνικών οπλων σε μια βάση μη την τελειοποίησ λέξη της η-λεκτρονικής τεχνολογίας, που έχει στον επιπόλοιπο το μηδενισμό της παρεμβάσης του ανθρώπου στον ε-δώ τεχνολογικά δημιουρ-γματά του, ενέχει όλους αυ-τούς τους κινδύνους που μπορούν να προκύψουν από λάθος στη λειτουργία αυτών των συστημάτων. Και τα δυνατοτέτε τα επικαλούν-μια λαθέμενης επισήμανσης εχθρικής επίθεσης από αμερι-κανική βάση στην Ελλάδα και, στη συνέχεια, εντολής καταστροφής του εχθρού, τε-θα σημαίνει γ' αυτή τη βάση. Θα σημαίνει μια απόπτηση πρηγματικής πυρηνικής επί-θεσης του αντιπάλου και ασυ-νηφιά ολόκληρης της περιο-χής. Ο διαβεβαιώστε του Ρίγκεν ότι μόνο μετά σύμφω-γνώμη των σημμάχων θα δόσει εντολή πυρηνικής επί-θεσης, είναι τελείως σωστιο-στικής, γιατί τέτοιε δεν μπο-ρεί να σιζτρηθεί μέσα σε ελά-χε λεπτά, που είναι ο χρόνος δράσης ενός πυρηνικού πυ-ραύλου, αλλά και ο χρόνος αντιαπόπτησης του. Ετσι, τις ανθρώπινες συζητήσεις και ε-πορόσες μοιραία θα τις ανα-λάβουν οι πολύ πιο γρήγορα ηλεκτρονικοί υπολογιστές.

Τα τέκτε αυτά σημεία, που φυσικά δεν είναι και τα μονα-δικά, συμπληρώνουν τα πολι-τικά και κοινωνικά επιχειρη-ματα και έχουν σκοπό να στηρίξουν και από την πλευ-ρά της «πυρηνικής ασπίδας» γνώμες, το γιατί θα πρέπει να καταργηθούν οι αμερικανικές βάσεις στην Ελλάδα.